

[Nathalie Lind.]

et forslag om, at Videbæk kommune med ca. 10.000 indbyggere skal overføres fra Ringkøbing til Herning politikreds. Herning politikreds er stor nok i sig selv; den har ca. 83.000 indbyggere og skal nu vokse til 93.000 indbyggere. Omvendt reducerer man naturligvis Ringkøbing politikreds, og det har til følge, at den vel ifølge betænkningen skal opretholdes indtil videre, men ifølge flertallet, som jeg læser det, kun på forsøgsbasis, for den er i virkeligheden for lille. Omlægningen får også konsekvenser for Skjern retskreds, som man nu foreslår nedlagt. Jeg kan ikke forstå visdommen i dette. Man fjerner bevidst først en del af eksistensgrundlaget for dette område, og derefter er man, da kredsen nu ikke er stor nok og følgelig ikke har nogen mulighed for at fortsætte, med beklagelse nødt til før eller siden at nedlægge den.

Jeg kunne godt forestille mig, når jeg rejser dette spørgsmål, at jeg fik det svar, at ingen jo kan stampe mod udviklingen. Men det er nu en udvikling, man selv er med til at fremme. Det er muligt, at dette ser ud som en fornuftig løsning set fra et skrivebord i København, men det er for den lokale befolkning helt uforståeligt. Andre steder i landet opretholder man retskredse af tilsvarende størrelse, men i de tyndere befolkede egne af landet, i Vestjylland med de betydelige afstande, vil man ikke. Jeg mener ikke, at der er nogen sammenhæng mellem regeringens politik på dette område og spørgsmålet om egnsudvikling. Man ønsker af al magt at styrke udviklingen i det, man kalder de økonomisk svagere stillede dele af landet. Gennem egnsudvikling stilles der penge til rådighed herfor. Handelsministeren udtaler, at nu skal der, som det er sagt til en avis, sættes skub i de små byer. Vi havde en debat herom i sidste uge. Trods de vanskeligheder, vi alle ved foreligger med hensyn til at udflytte statsinstitutioner, erklærer regeringen og folketinget sig alligevel principielt for tilhængere heraf. Men det enkleste af alt: at tage de samme egnsudviklingsmæssige hensyn ved at lade nogle af de svagt stillede egne beholde den del af den offentlige service, de allerede har, kan man ikke bekvemme sig til. Det skal rationaliseres væk, endda uden hensyn til befolkningens ønsker. Jeg kan forsikre ministeren om,

at den slags logik er det meget svært i disse egne at forstå.

Som sagt: det var principielle bemærkninger ud fra konkrete eksempler. Jeg skal slet ikke gennemgå alle de ændringer, forslagene indebærer.

Jeg vil slutte med at henvise til en artikel, politimester Bent Flagstad skrev i Juristen for den 15. november 1971, hvor han siger:

„Det må befrygtes, at dersom betænkningens meget vidtgående forslag føres ud i livet, så vil der ske en væsentlig forringelse af polititjenesten og i øvrigt ikke blot på det kriminelle område, men i det hele taget. . . . Ud fra praktiske erfaringer må jeg derfor hævde, at mange mindre kriminalpolitistationer er bedre end enkelte store“.

Det kan man selvfølgelig vurdere. Men hvad jeg lægger vægt på, er hans slutningsbemærkning:

„Men i øvrigt er hele den kriminelle situation i dag så alvorlig, at der ikke er råd til at eksperimentere alt for meget med politiet“.

Jeg vil gerne gøre disse ord til mine. Den voksende kriminalitet kræver en effektiv indsats, men kun i det omfang den her foreslåede ændrede struktur kan medvirke til at forstærke indsatsen, kan vi fra venstres side gå ind herfor.

I det foreliggende tilfælde føler mit parti og jeg os langt mere tiltalt af den mindre reform, der for politikredsinddelingens vedkommende ligger i mindretallets forslag, og for retskredsenes vedkommende er vi ligeledes i flere tilfælde skeptiske over for rigtigheden af de foreslåede ændringer, også fordi regeringen, som jeg nævnte, så åbenbart her undlader at tage egnsudviklingsmæssige eller lokaliseringspolitiske hensyn.

Men nu udtaler justitsministeren jo i fremsættelsen, at han er lydhør over for eventuelle forslag om forbedringer. Derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg håber, at der under udvalgsarbejdet vil vise sig muligheder herfor, og at justitsministerens og vores opfattelse af, hvad der er forbedringer, derefter vil være sammenfaldende. Under den forudsætning, at vi i fællesskab kan arbejde på en ændring af lovforslaget, kan jeg på venstres vegne give tilsagn om en positiv udvalgsbehandling.